

PRELUDIJ

Urednica: Veronika Brvar
Tehnični urednik: Uroš Mijošek
Oblikovalec: Igor Resnik
Uredniški odbor: Alenka Bagarič, Jelena Grazio, Tomaž Gržeta, Katarina B. Hočevar, Franci Krevh, Larisa Marjanović in Tadej Stolič
Jezikovni pregled: Tanja Zečević
Tisk: Grafiko
Naslovnica: Indijanski orkester tradicijskih glasbil in novih tehnologij
Fotografija: Imago Sloveniae/Domen Pal

Letnik 49, številka 3
Naklada: 800 izvodov
Cena izvoda: 4,50 €
Letna naročnina: 16 €
Izdajateljica in založnica:
Zveza Glasbene mladine Slovenije
Kersnikova 4
1000 Ljubljana
T: +386 1 43 17 039
www.glasbenamladina.si

Z novo sezono prihaja med vas tudi naša jesenska *Glaska*, tretja izmed letošnjih štirih izdaj, v kateri izpostavljamo obletnico RTV Slovenija, tokrat v luči nesnovne kulturne dediščine. Kaj nam povedo o nas in naši kulturni politiki arhivi RTV-ja, kako skrbimo zanje, kakšno je poslanstvo umetniških programov RTV Slovenija? Za popotnico jubileju smo se obrnili na skrbnike in tudi ustvarjalce programa, ki s srčnostjo oblikujejo vsebine in ki jih, kljub dolgim letom službovanja v javnem zavodu, še vedno čustveno prevzame naslovni avizo, zvočni vstop v njihovo oddajo. Ja, tovrstna srčnost nikakor ni tuja glasbenikom, ustvarjalcem ter poustvarjalcem programov, ki vsako leto vedno znova poskušajo prepričati razpisne komisije, naj se zavzamejo za njihove vsebine in jim omogočijo normalno delo. Ne glede na umetniško poslanstvo in poseganja po »nematerialnem« jim poznavanje trde realnosti nikakor ni tuje. Prav vsem je jasno, kako deluje naš »glasbeni trg« in kaj pomeni čez noč izgubljena državna subvencija. Besedljenje o družbeno odgovornih podjetjih, na katera se še posebej radi sklicujejo državni uradniki, je zelo obrabljena krilatnica. Sponzoriranje ustvarjalnih programov je ob nenehnem spreminjanju pogojev za gospodarstvenike popolnoma nestimulativno, ustvarjalni programi brez rednih zagotovljenih sredstev pa ne morejo razmišljati o kakovostnih presežkih. Družbeno odgovorna podjetja v Sloveniji krepko premisljijo, zakaj bi za svojo doborodnost (saj prav za to gre, kajne?) sredstva namenila prav umetnosti in še predvsem klasični glasbi. V podpiranju klasične glasbe večina namreč ne vidi kakšne dodatne vrednosti ali posebne poslovne modrosti, strategije, kaj šele vizije. In končno, zakaj pa bi jo? Saj o tem očitno ne razmišljajo uradniki na Ministrstvu za kulturo, strateškega načrta, kulturne strategije, vizije razvoja umetniške glasbe nima niti ta država. Po razdelitvi sredstev – in ta premeteno objavijo že med dopusti, seveda krepko čez dopustni rok načrtovanja sezone – izginejo s prizorišča. Zanje je delo končano. O kakšni bilanci, ovrednotenju programov prejšnjih razpisov, primerjalnih analizah ni ne duha ne sluha. Še več; za pridobitev podatkov iz preteklosti se je treba krepko potruditi, primerjalne analize pa so še otežene, ker se pravila igre vedno znova spreminjajo. Zdi se, da je edina pomembna stvar in že skoraj pridobitev, da se veliki »uradniški ples z razpisi« na štiri leta odpre, vsako leto pa z drobtinami zadovolji nekaj deležnikov v kulturi. Kaj se dogaja med izvajanjem programov, kako so bila ta uresničena in kakšne temelje za prihodnjo glasbeno sceno so novi ustvarjalni programi predložili, pa upravljavcev subvencij državnega denarja za kulturo očitno ne zanima. Javna dostopnost primerjalnih tabel za daljše obdobje, nekakšen kulturni indeks za glasbeno področje, pri nas ne obstaja. Brez tega pa ne more obstajati nobena resna strategija, in to ne glede na številne »spodbudne« okrogle mize, ki se v vsaki novi vladni garnituri organizirajo in še posebej intenzivirajo v predvolilnem obdobju. Štiriletne subvencije so tako le odločitve zdesetkanih komisij, ki z izbiro programov dobijo vsa pooblastila, da načrtujejo glasbeno življenje za prihodnje štiriletno obdobje. Vendar to štiriletno obdobje pomeni tudi tlakovanje daljne prihodnosti. Verjetno si takšnega vodenja v Sloveniji ne privoščijo niti manjša amaterska društva in o tem se lahko zelo dobro podučimo na spletnih straneh v zelo odročnih krajih, kjer so zelo profesionalno obrazložena poslanstva, vizija prihodnosti, strategija.

Seveda smo ob takšnem »vodenju« ter upravljanju državnega denarja brez jasnega strateškega načrta in brez končnih vsebinskih obračunov na robu stihijskih odločitev in začetku propadanja vitalnih dejavnosti ter za naš narod, naj se sliši še tako patetično, dragocenih branikov naše kulture, identitete.

Te uvodne »pritožbe« niso zapisane kar na pamet. Le natančno si oglejte našo primerjalno raziskavo o izplenu dveh razpisnih obdobj. In srčno tudi upam, da si jo bo natančno ogledal tudi novi minister.

Veronika Brvar